

at arbejdsgiveren skal betale den præmie, der skulle være betalt til et forsikringsselskab. Den eller de efterladte er således sikret erstatning m.v. i alle sager.

Efter arbejdsskadesikringsloven er der bødestraf for ikke at tegne forsikring og for ikke at anmelde arbejdsulykker.

Den konkrete sag er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen i april 2003 af Søfartsstyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen behandler spørgsmålet om dødsfaldet kan anerkendes, og om den efterladte ægtefælle er berettiget til erstatning m.v. Ægtefællen bor i Polen. I forbindelse med sagsbehandlingen vil arbejdsgiverens forsikringsforhold m.v. blive nærmere undersøgt, ligesom den manglende underretning og anmeldelse af ulykken vil blive vurderet med henblik på anmeldelse til politiet.«

Jeg kan henholde mig til Søfartsstyrelsens og Arbejdsskadestyrelsens svar.

Spm. nr. S 4107

Til økonomi- og erhvervsministeren (31/7 03) af: **Ole Vagn Christensen (S):**

»Vil ministeren vurdere opklaringsenhedens behandling af dødsulykken ombord på fiskefartøjet ORCK/E357 – herunder oplyse om kommunikationen mellem opklaringsenheden og Søfartsstyrelsen, og finder ministeren at opklaringsenhedens bemærkninger og konklusioner er i overensstemmelse med den gældende lovgivning?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen til spørgsmål nr. S 4098.

Svar (12/8 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har bedt Søfartsstyrelsen om kort at redegøre for Opklaringsenhedens behandling af sagen og har fået oplyst følgende:

»Opklaringsenhedens undersøgelser har til formål at tilvejebringe oplysninger om de faktiske omstændigheder ved ulykken og klarlægge

de årsager og det begivenhedsforløb, som har ført til ulykken, med henblik på, at der kan træffes foranstaltninger for at reducere risikoen for gentagelser. Undersøgelserne sigter ikke imod at tage stilling til de strafferetlige eller erstatningsretlige aspekter ved ulykken. Opklaringsenhedens undersøgelser afsluttes ved alvorlige ulykker med en søulykkesrapport. Søulykkesrapportens bemærkninger og konklusioner er baseret på en faglig sømandsmæssig og ikke en juridisk vurdering.

Opklaringsenheden orienterede rutinemæssigt Søfartsstyrelsen den 19. september 2002, dvs. dagen efter ulykken var indtruffet. Samme dag rejste en medarbejder fra Opklaringsenheden til Holland, hvor skibet lå, for at undersøge ulykken. Efter hjemkomsten orienterede Opklaringsenhedens medarbejder relevante afdelinger i Søfartsstyrelsen om sagen, og den 23. september 2002 foretog Søfartsstyrelsens skibsinspektør et uanmeldt kontrolsyn på skibet i Rotterdam. Da undersøgelsen var afsluttet i slutningen af februar 2003, blev søulykkesrapporten samt sagsakter sendt til Politisk Juridisk Center i Søfartsstyrelsen, hvilket er normal procedure. Politisk Juridisk Center foretog en gennemgang af sagen efter modtagelse af rapporten og sendte en anmodning til politiet i Esbjerg den 14. marts 2003 om at forfølge sagen.

Opklaringsenheden kommer i sine bemærkninger i søulykkesrapporten ind på 2 forhold, dels at skibet på ulykkestidspunktet var uden for sit tilladte fartsområde, og dels at arbejdet ikke var tilrettelagt sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Førstnævnte angives ikke at have haft betydning for ulykken, mens sidstnævnte i konklusionen bliver angivet som hovedårsag til ulykken.

Søfartsstyrelsen finder, at Opklaringsenhedens bemærkninger og konklusioner er i overensstemmelse med den gældende lovgivning. Den tekniske forskrift, som Opklaringsenheden henviser til i bemærkningsafsnittet, er ganske vist erstattet af en nyere forskrift, der indeholder mere detaljerede forskrifter, men hovedprincippet er det samme. Det er endvidere ikke Opklaringsenhedens opgave at vurdere, om der er sket konkrete overtrædelser af specifikke bestemmelser i lovgivningen, men alene at fastlægge årsager og begivenhedsforløb.«

På baggrund af Søfartsstyrelsens forklaring, finder jeg ikke, at Opklaringsenhedens behandling af den konkrete sag adskiller sig fra den behandling, som Opklaringsenheden giver øvrige